

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Simone machabeo. Cap[itulum]. iiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

eum sibi amicum: misitque ei purpuram et coronam. Et induit se ionathas stola sancta in die solenni scenophegie: et congregavit exercitum: et fecit sibi arma copiosa. ¶ Cum autē alexander rex cleopatram filiam ptolomei euergetis regis egypti in virore duceret apud ptolomaidā: vocavit ad se ionathā ducem iudeorum ac summū sacerdotē: qui inuenit gratiā in cōspectu p̄dictorum duorum regum: et honoratus est ab eis: et indutus est purpura: et scriptus inter primos amicos regis. Et sic honoratus hierusalē cum gloria magna regressus est. Qui deinde cū romanis amicitias renouauit: et cū lacedemoniis de nouo contraxit. ¶ Post hec autē demetrius filius primogenitus demetrii olim regis syrie resumptis viribus rediit in maritimā p̄hlis̄t̄ nori: et in syriā celes: ducemque sui exercitus cōstituit apolloniū: qui ionathā puocauit ad bellum. Egressusque ionathas de hierusalē cum decem milibus venit toppen: et expulsus inde apollonio obrinuit eam. Deinde cōmisit cum eo p̄tulum in campo: fugiētesque equites apolloni in azorum intrauerunt phanū dagon. Ionathas quoque eos insecutus: phanū cum eis: qui intus erāt succendit: fuitque numerus occisorum octo milia: inde transitum faciens per ascalonē: susceptus est cū gloria: indeque rediit hierusalē. Quod audiens alexander rex: addidit adhuc gloriosius eare ionatham: mittens ei tabulā auream: que solet dari cognatis regis: utebaturque ionathas insignibus regis. ¶ Cum autē alexander perambulasset in superiores partes syrie: socer eius ptolomeus rex egypti cum virtute magna ingressus est syriā. In viropote regis socero ciues occurrerunt: et ciuitates ei aperuerunt. Qui obrehtis verbis in dolo tulit filiā suam: quas alexandro in coniugem dederat: et tradidit eaz demetrio quondā filio demetrii regis: et imposuit ei diademata syrie et egypti. Quod alexander agnoscens venit contra eum: sed a ptolomeo vietus fugit in arabiam cum antiocho filio suo ad parentes maternos. Rex autē arabum timens ptolomeum: occidit alexandrum filiumque eius reseruaui. Et sic regnauit demetrius in syria per ptolomeum. ¶ Eodem tempore cum ionathas expugnaret arcem hierusalē: demetrius nouus rex syrie venit ptolomaidā: et scripsit ionathe: ut sibi occurreret arce dimissa. Qui veniens ad regem honoratus est ab eo: et in sacerdotium confirmatus. Interea cum misisset ionathas machabeus tria milia electorum virorum: et liberassent regē: quē antiocheni volebant occidere. Rex quoque postmodū pacem cum antiochenis fecisset: ad eorum suasionē vexauit ionathā valde recedens ab eo. Sed postquam triphon de arabia reuersus adducto secū antiocho alexandri filio venisset antiochia: eamque vi armorum obtinisset: et demetriū expulisset: impositoque sibi antiochus diademate regnare cepisset:

scripsit antiochus ionathe gratas epistolās: fecitque secū amicitias: et in sacerdotē illum confirmauit. Simon autem fratrem eius principē iudeorum constituit. ¶ Postmodum vero cogitauit triphon occidere antiochum: quem regem syrie sublimauerat: et regnum inuadere: sed tū multū ionatham ducem iudeorum strenuissimū antiochi defensorem. Eligensque primum ionatham occidere: scripsit ei: ut sibi in berythessam occurreret. Qui dum venisset ad eum cum quadraginta militibus virorum: suauit sibi triphon: ut paucis assumptis secū iret ad ptolomaidā: quam sibi traderet possidendam. Et credidit ei ionathas. Lepitque illum triphon: et qui cum eo erant occidit. Ionatham vero in custodia detinuit. Deinde veniens hierusalem scripsit simoni: quia pro argento: quem ionathas debebat eum detinuerat. Quod si mitteret centum talenta argenti: et duos filios eius obfides: ipsum remitteret. Simon autem licet dolum cognosceret: tamen populus murmuraret: quod fratrem nollet redimere: misit pueros cum argento. Et mentitus est triphon: occiditque ionathā et filios eius. Reuersusque antiochiam occidit antiochum dominum suum: et regnum usurpauit. Simon autem accipiens ossa ionathe fratris sui et filiorum sepeluit ea in tumulo paterno in modum. Factusque est dux iudeorum loco fratris. Hec vnde supra.

¶ De sancto Simone machabeo. Cap. liii.

Simō ma

chabeus dux et pontifex iudeorum filius supra nominati marthei ionathe fratri suo in ducatu iudeorum successit. Qui accepto principatu faciens pacem cum demetrio rege. Quē triphon a regno syrie expulerat: ut supra proxime dictum est: misit ei munera: ut faceret remissionem regioni iudeorum. Demetrius autem oblata grante accipiens: absoluit iudeos ab omni tributo. Et tunc cepit populus israel scribere in tabulis et gestis publicis annotationes temporis. Tūc descendit simon in gazā: et capra ciuitate eiecit idolatras et ea ac mundauit eam. Dehinc obsedit illos: quē erāt in arce in hierusalē. Quibus inde electis et arce mūdāta: intrauit in ea simon cum musicis instrumentis hymnis et ramis palmarū: statuens: ut omnibus annis ageret hic dies cum leticia: videns autē simon iohannem filium suum: qui vir erat presū: posuit eum sub se duces: et dedit ei gazam ad habitandum. ¶ Eodem tempore congregauit rex demetrius exercitum: ut triphonem qui eum ab antiochia fugauerat expugnaret: Sed triphon auxilio regis perditis

De sanctis in mēse octobris occurrētibus Fo. cclij.

Demetriū victi: quem princeps regis persis viuum cepit: et apud byzantium in custodia posuit. Antiochus autem frater demetrii hoc audiēs: qui in asia educatus fuerat venit in syriam. Exceptus ab omnibus cum fauore: persecutus est tryphonem: qui regnum occupauerat: eoque fugato regnauit in syria. Simon autē dux iudeorum dilatatis finibus suis: et facto portu in soppe cum haberet tunc pacem: misit ad lace demonios ad innouādam fraternitatem. Ros manis quoque misit clypeum aureum: et recepit ab eis amicabilia scripta de amicitia et vniōne confirmata. Cum ergo antiochus rex syrie tryphonem apud doriam obsedisset: et misit ei simō machabeus duo milia viroꝝ in auxilium: et argentum et aurum multum. Qui noluit ea recipere: sed fregit pactum: quod fecerat cū simone: anteq̃ rex esset constitutus: misitq; ad eum anthenobium militem: mandans vt reddat sibi arcem: que erat in hierusalem: soppem: et gazā: atq; tributa locozum: quibus dominarius fuerat: alioquin veniret contra eum. Cūq; venisset anthenobius hierusalem: et vidisset gloriam et apparatus simonis: et affluentiā auri et argenti: miratus est. Cūq; simon constanter contradixit: et eum vacuum ad regem remisit. Qui rediens regi retulit verba simonis et gloriam eius. Cum autem iam tryphon de dorā fugisset. Auscultis rex sermonibus simonis: tryphonem insecutus est: relinquens cendebeum ducem: et exercitus: vt expugnaret iudeam. Qui cendebeus cedronem edificauit: ponens in ea milites: vt vastarent fines iudee. Simon autē dux et pontifex iudeozum cum iam tenuisset: vocatis duobus filiis suis maiorib; iuda et iohanne: posuit eos loco sui: vt pugnarent pro populo dei: dedissetq; illis viginti milia pugnatorum: qui profecti sunt aduersus cendebeum. Cūq; venissent ad quendam fluuium: timebant transire: sed iohannes prior transiit: et secuti sunt eum omnes. Conuersusq; est cendebeus in fugam et castra eius. Cecideruntq; ex eis duo milia viroꝝ rū. Et reuerſi sunt filij simonis victores. Post hec autē prolemus filius abobit: qui erat dux constitutus in hiericho: cū esset gener simonis duces iudeozum: inuitato eo ad prandium hiericho: occidit eum cum duobus filiis iuda et ionathā in dolo: vt principatum obtineret. Misit quoque nuncios occupare hierusalem: et alios in gazā: vt interficerent iohannē. Sed precurrens quidā in gazam: nūciauit iohanni que facta fuerant. Qui festinauit occupare hierusalem: occiditq; eos qui venerant eū pertinere. Et factus est dux pontifex iudeozum post patrem: qui etiā corpora patris et fratris precio redēpta ab his qui erant in hiericho: sepeluit in tumulo paterno in ciuitate modin: vbi et iudas et ionathas depositi fuerant. Hec vnde supra.

De sancto Iohāne machabeo. Cap. v.

Iohannes machabeus cognomine byzanti dux et pontifex iudeozum filius supradicti simonis post mortē patris i ducatu iudeozum successit. Quē iosephus i tribus commēdat: scz in religione sacerdotij: in strenuitate ducatus: et quia vir propheta erat.

Qui accepto ducatu insecutus est prolemus: qui patrem eius dolo interfecerat: et matrē suā cum duobus parvulis tenebat in vinculis: et cōfugerat ad oppidū vltra hierichonā: quod vocabatur agon. Obsesso quidem oppido: cum tōhānes ipsum acriter impugnaret. Prolemus matrem et fratres iohannis super muros vsq; ad sanguinis effusionem cedebat. Propter qd fractus pietate iohannes ab impugnatione se temperabat: matrē tamē clamāte ne se scelus prolemis sineret inultum. Mortē em suā sic iudicaret immortalitē meliōre. Ob hoc diutius tracta obsidione: cū septimus annus iudeis festus veniret: iohannes ab obsidione recessit. Prolemus hō matrē ipsius et fratrib; occisis cōfugit ad zenonē phyladelphie tyranum: qui corilla cognominabatur. Deinde iohānes aduersus hircanos bellū gerēs: et eos deuincens: hircani nomē accepit: et a romanis suis amicitie postulās decreto senat; inter amicos relat; est. Postmodū autē samariā que nūc sebastē vocat; obsidione capta: solo coequauit: quam suo tempore herodes instaurās: sebasten in honore augusti vocari voluit. Hic primus instituit reuocōchiā pauperū in hierusalem. Et mortuus est annis. xxxiij. rebus optime administratis: relictis qnq; filiis: scz aristobolo p̄mogenito: et antigonō cū tribus aliis. Cūq; nullus eoz ad regendum populū sufficeret: vxorē suā disertissimā iudee prefectū et filijs. Sepultusq; est in modin. Hec ex hystoria scholastica: et ex chronice iosephi: hieronymi atq; guilelmi.

De sancto Simone sacerdotē. Cap. vi.

Simō sacerdos filius onie tēporib; machabeozum in iudea claruit: de cui; sanctitatis et strenuitatis cumulo: mltā laudabilis Ecclesiastici q̄nto caplo leguntur. Qui templū domini in hierusalē nō solum reparauit: sed cultū mirabilē ampliat; ut. Doctrina etiā diuine legis in populo floruit: sub iesu filio sirach sapiētie libꝝ cōponēs: qui ecclīasticus dicit; vocauit eum panarcton:

B ij